

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 9.

Vydána dne 21. února 1947.

Cena Kčs 1.80.

OBSAH:

(15. a 16.) 15. Zákon o stíhání černého obchodu a podobných pletich. — 16. Zákon o umístění a jiném zaopatření zaměstnanců na zkonfiskovaném zemědělském majetku a jejich rodinných příslušníků.

15.

Zákon

ze dne 13. února 1947

o stíhání černého obchodu a podobných pletich.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Část 1.

Správní přestupky.

§ 1.

(1) Pro černý obchod nebo podobné pletichy se trestá ten, kdo v době mimořádných hospodářských poměrů vyvolaných válkou (§ 9)

a) požaduje nebo za účelem dalšího zcizení nabízí za předměty potřeby cenu přemrštěnou, aby sobě nebo jiným osobám opatřil nepřiměřený hospodářský zisk,

b) předměty potřeby nad obvyklou míru jakýmkoliv způsobem odebere normální, zvláště pak řízené výroby, oběhu nebo spotřebě, aby sobě nebo jiným osobám opatřil nepřiměřený hospodářský prospěch,

c) z nekalých důvodů výrobu předmětů potřeby zastaví nebo podstatně omezí a tím způsobí jejich nedostatek nebo zdražení na trhu,

d) opětovně nebo ve větším množství či hodnotě bez předepsaného platného vývozního povolení vyváží do ciziny předměty potřeby a tím je odnímá normální, zvláště pak řízené výroby nebo spotřebě nebo určení pro vývoz,

e) opětovně nebo ve větším množství či hodnotě bez předepsaného platného dovozního povolení dováží z ciziny předměty potřeby na úkor řízeného hospodaření,

f) se dopustí jakéhokoliv jiného nekalého jednání způsobilého vyvolati nedostatek nebo zdražení předmětů potřeby na trhu,

vězením (uzamčením) do jednoho roku a peněžitým trestem do 3 milionů Kčs, při čemž nesmí trest na svobodě spolu s náhradním trestem za trest peněžitý činiti více než jeden rok.

(2) Správní úřad (orgán) může v nálezů vysloviti, že odsouzený odpyká trest na svobodě, uložený podle odstavce 1, v douoovací pracovně.

§ 2.

(1) Kdo předsvevzne jednání směřující přímo ke spáchání přestupku (§ 1) a čin nedokoná jen pro nemožnost nebo pro zevní překážku nebo náhodu, je trestně odpověden, jako kdyby byl čin dokoná.

(2) Kdo rozkazem, utvzováním nebo poskytnutím pomoci úmyslně způsobí nebo usnadní spáchání přestupku (§ 1) jinou osobou (pachatelem), je trestně odpovědný stejně jako pachatel, i když pachatel nemůže býti pro přestupek stíháa nebo odsouzen.

§ 3.

(1) Dosavadní předpisy o přestupech v oboru vyživovací, zásobovací a cenovém zůstávají nedotčeny. Pokud takovéto předpisy na Slovensku pozbyly platnosti dnem 31. prosince 1946, obnovují se dnem účinnosti tohoto zákona bez časového omezení. Bude-li trestný čin stíháa jako správní přestupek podle tohoto zákona, nelze jej stíhati podle oněch předpisů.

(2) Zvláštní zákon stanoví, jak budou pro správní přestupky podle § 1 stíhány osoby podrobené vojenské kázeňské pravomoci.

Část 2.

Soudní trestné činy.

§ 4.

(1) Kdo se dopustí některého jednání uvedeného v § 1, odst. 1, písm. a) až f), ač ví, že tím může ohrozit plynulé zásobování obyvatelstva některého kraje nebo místa nebo části tohoto obyvatelstva předměty potřeby, bude potrestán pro přečin tuhým vězením od tří měsíců do tří let. Pokus přečinu je trestný i na Slovensku.

(2) Spáchal-li vinník čin uvedený v odstavci 1 ze zvyku nebo ze řemesla nebo věděl-li, že svým jednáním ohrožuje značnou měrou plynulé zásobování obyvatelstva, buď potrestán pro zločin těžkým žalářem od jednoho do pěti let, a byla-li tím skutečně způsobena vážnější porucha v zásobování, těžkým žalářem od pěti do deseti let.

(3) Spáchal-li vinník čin uvedený v odstavci 1 za okolností, pro které se čin stává zločinem, jako účastník spolčení k páčání tohoto trestného činu, bude potrestán těžkým žalářem od deseti do dvaceti let nebo na doživotí.

(4) Spáchal-li vinník čin uvedený v odstavci 1 za okolností, pro které se čin stává zločinem, a byla-li tím způsobena porucha v zásobování v takové míře, že tím byly ohroženy životy obyvatelstva anebo že tím byla těžce poškozena brannost státu, a vinník to mohl předvídati, buď potrestán smrtí.

§ 5.

Při odsouzení pro čin trestný podle § 4 buď vyslovena ztráta práva volebního a v oboru působnosti trestního zákona zák. čl. V/1878 též ztráta úřadu.

§ 6.

(1) Odsuzuje-li soud vinníka pro čin trestný podle § 4, uloží mu vedle trestu na svobodě trest na penězích, a to, jde-li o přečin, od 3.000 Kčs do 3 milionů Kčs, jde-li o zločin, od 10.000 Kčs do 10 milionů Kčs.

(2) Odsuzuje-li soud vinníka pro zločin, může též vyslovit, že jmění odsouzeného propadá zcela nebo zčásti ve prospěch státu. Z propadnutí je však vyloučena část jmění odsouzeného, které je nevyhnutelně třeba k ukojení životních potřeb jeho a osob, o jejichž výživu je odsouzený po zákonu povinen pečovat. Podrobnosti o rozsahu jmění vyloučeného z propadnutí a o výkonu trestu upraví zvláštní zákon.

§ 7.

(1) Byl-li čin trestný podle § 4 spáchan z zahálčivosti, může soud již při prvním odsouzení vyslovit, že odsouzený smí po odpykání trestu býti držěn v donucovací pracovně, na Slovensku, že se odkazuje do donucovací pracovny.

(2) Odsouzený, přikázaný do donucovací pracovny, zůstane v ní nejméně šest měsíců a nejdéle tři roky, jde-li o přečin; jde-li o zločin, nejméně jeden rok a nejdéle pět let.

§ 8.

Výkon trestu uloženého pro čin trestný podle § 4, který vinník spáchal ve věku více než dvaceti let, nesmí býti podmíněně odložen podle zákona ze dne 17. října 1919, č. 562 Sb., o podmíněném odsouzení a podmíněném propuštění.

Část 3.

Společná ustanovení.

§ 9.

Dobou mimořádných hospodářských poměrů vyvolaných válkou se podle tohoto zákona rozumí doba ode dne počátku účinnosti tohoto zákona do dne, který určí vláda nařízením.

§ 10.

Zvláštní přitěžující okolností podle tohoto zákona je též, spáchal-li trestný čin

a) národní správce při správě majetku mu svěřeného, za účelem osobního prospěchu,

b) vedoucí funkcionář, po případě zaměstnanec na vedoucím místě národního podniku, při výkonu své funkce, za účelem osobního prospěchu,

c) veřejný úředník, člen nebo funkcionář národního výboru, hospodářské nebo zájmové organizace ve své úřední činnosti nebo při výkonu své funkce.

§ 11.

Odsuzuje-li úřad (orgán) nebo soud vinníka pro čin trestný podle tohoto zákona, vysloví, že majetkový prospěch, který vinník trestným činem získal, nebo to, co si za něj opatřil, propadá ve prospěch státu.

§ 12.

Byl-li čin trestný podle tohoto zákona spáchan při provozování živnosti, může úřad (orgán) nebo soud uložit jako vedlejší trest ztrátu živnostenského oprávnění na čas nebo navždy.

§ 13.

(1) Je-li to ve veřejném zájmu, nařídí úřad (orgán) nebo soud v odsuzujícím nálezu nebo rozsudku pro čin trestný podle tohoto zákona, že pravoplatný nález nebo rozsudek bude uveřejněn na útraty odsouzeného nejvýše třikrát v jednom nebo několika časopisech, které v nálezu nebo v rozsudku určí. Může též naříditi, aby nález nebo rozsudek byl v obci, kde odsouzený bydlí, a v obci, kde se trestného činu dopustil, veřejně vyvěšen nebo jinak uveřejněn.

(2) Úřad (orgán) nebo soud stanoví, zda mají být uveřejněny i důvody nálezu nebo rozsudku nebo jejich podstatný obsah ve znění, které sám určí.

§ 14.

(1) Úřad (orgán) nebo soud může vysloviti, že za nedobytné peněžité tresty, uložené zaměstnancům, zmocněncům, zástupcům nebo jiným orgánům, ručí majitel podniku, při jehož provozování byl trestný čin spáchán, jestliže zanedbáním povinné péče trestnou činnost umožnil nebo usnadnil. Majitelem podniku rozumějí se netoliko jednotlivé osoby, nýbrž i společnosti (sdružení osob), znárodněné podniky a právnické osoby

(2) Majitel podniku musí býti, je-li úřadu (orgánu) nebo soudu znám, obeslán k jednání v první stolici a je oprávněn přednésti skutkové okolnosti, jež mohou mít význam pro posouzení věci, a činiti návrhy

(3) Výrok o ručení třeba pojmouti do nálezu nebo do rozsudku a osoba tímto výrokem postižená má právo bráti jej v odpor odvoláním. V řízení před soudy může se veřejný žalobce odvolati také tehdy, když takový výrok nebyl učiněn. O odvolání z takového výroku platí předpisy o odvolání proti výroku o trestu.

(4) Peněžité tresty se vymáhají na osobě, již bylo ručení uloženo, podle všeobecných ustanovení platných o trestech na penězích.

Část 4.

Zvláštní ustanovení o řízení.

§ 15.

(1) Řízení před správními úřady (orgány) podle tohoto zákona se provádí podle předpisů platných (použitelných) dne 31. prosince 1946 v oboru vyživovacím, zásobovacím a cenovém.

(2) Trestní řízení správní musí býti zahájeno do tří dnů po podání trestního oznámení

a musí býti skončeno v první stolici do jednoho měsíce. Odvolání předloží úřad první stolice do sedmi dnů nadřízené stolici, která rozhodne do jednoho měsíce. Lhůty v tomto odstavci uvedené jsou pořádkové.

§ 16.

Vyskytne-li se v řízení o činech trestných podle tohoto zákona potřeba slyšení znalce o skutečnostech hospodářského života, buďte znalci vybráni ze zvláštního seznamu, který sestaví ministr vnitra v dohodě s ministrem spravedlnosti a ostatními zúčastněnými členy vlády po slyšení příslušných zájmových svazů, zástupců Revolučního odborového hnutí, Jednotného svazu českých zemědělců, Jednotného svazu slovenských rolníkův a Ústřední rady družstev a který bude schválen vládou. Ministr vnitra vyhlásí seznam v Úředním listě.

Část 5.

Závěrečné ustanovení.

§ 17.

Zrušuje se zákon ze dne 17. října 1919, č. 508 Sb., o trestání válečné licho, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících. Pokud se jiné zákony dovolávají ustanovení § 18, odst. 2 až 6 uvedeného zákona, zůstávají příslušná jejich ustanovení nedotčena.

§ 18.

Tento zákon nabývá účinnosti třetího dne po vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

Dr. Beneš v r.

Gottwald v r.

Dr. Zenkl v r.

Dr. Šrámek v r.

Ursíny v r.

Fierlinger v r.

Široký v r.

Masaryk v r.

arm. gen. Svoboda v r.

Dr. Rípka v r.

Nosek v r.

Dr. Dolanský v r.

Dr. Stránský v r.

Dr. Drtina v r.

Kopecký v r.

Laušman v r.

Duriš v r.

Zmrhal v r.

Dr. Pietor v r.

Ing. Kopecký v r.

Hála v r.

Dr. Nejedlý v r.

Dr. Procházka v r.

Majer v r.

Dr. Franek v r.

Dr. Clementis v r.

Lichner v r.

16.

Zákon

ze dne 30. ledna 1947

o umístění a jiném zaopatření zaměstnanců na zkonfiskovaném zemědělském majetku a jejich rodinných příslušníků.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Část I.

§ 1.

(1) Zaměstnanci, kteří byli dne 23. června 1945 zaměstnání na zemědělském majetku, zkonfiskovaném podle dekretu presidenta republiky ze dne 21. června 1945, č. 12 Sb., o konfiskaci a urychleném rozdělení zemědělského majetku Němců, Maďarů, jakož i zrádců a nepřátel českého a slovenského národa, a u nichž jsou splněny další podmínky podle § 2, budou přijati, požádají-li o to, do pracovního (služebního) poměru Národním pozemkovým fondem při ministerstvu zemědělství (dále jen Národní pozemkový fond), po případě československým státem (státním podnikem), okresy, obcemi nebo družstvy, a to v počtu, který jest úměrný potřebě správy a hospodaření na půdě spravované Národním pozemkovým fondem, po případě na půdě převzaté, odevzdané nebo přidělené (§§ 6 a 7 dekretu č. 12/1945 Sb.).

(2) Tito zaměstnanci budou přijati v přednostním pořadí přede všemi jinými uchazeči na místa odpovídající jejich předběžnému vzdělání a jejich schopnostem za mzdových (platových) a jiných pracovních podmínek, stanovených předpisy platnými pro úpravu pracovního (služebního) poměru u příslušného zaměstnavatele.

(3) Zaměstnanci na zkonfiskovaném zemědělském majetku (odstavec 1), kteří sice nesplňují podmínky stanovené v § 2, odst. 1, písm. a) a b), mají však předepsanou odbornou způsobilost pro vykonávání služby, kterou dosud zastávají, mohou být v mezích potřeby stanovené v odstavci 1, požádají-li o to, dále zaměstnávání ve službách subjektů tam uvedených, mohou-li být upotřebeni podle zaměstnanců, kteří budou přijati podle odstavce 2.

§ 2.

(1) Zaměstnanci podle § 1, odst. 1 a 2 se rozumějí jen ti zaměstnanci, kteří

a) jsou starší 18 let,

b) byli ke dni 23. června 1945 zaměstnání na zkonfiskovaném zemědělském majetku v hlavním zaměstnání alespoň dva roky.

c) zůstali i po tomto dni na uvedeném majetku a vykonávají práce nebo služby pro některý ze subjektů uvedených v § 1, odst. 1.

(2) Přerušeni zaměstnání pro prokázanou nemoc nebo úraz nebo pro účast na boji za osvobození (§ 1 zákona ze dne 19. prosince 1946, č. 255 Sb., o příslušnících československé armády v zahraničí a o některých jiných účastnících národního boje za osvobození) nebo vůbec pro zatčení, věznění nebo internování z důvodů národního, politického nebo rasového útlaku anebo pro úřední příkázání do jiného zaměstnání nepřerušuje lhůtu stanovenou v odstavci 1, písm. b).

§ 3.

(1) Uchazeči, kteří nebudou umístěni podle § 1, budou včleněni do práce (§ 1 vládního nařízení ze dne 4. června 1945, č. 13 Sb., o zatímní výstavbě úřadů ochrany práce) příslušným zemským úřadem ochrany práce na podkladě seznamů, které mu předloží subjekty uvedené v § 1, odst. 1 prostřednictvím Národního pozemkového fondu.

(2) Osobám, které budou v řízení podle odstavce 1 včleněny do práce mimo své dosavadní bydliště, poskytne Národní pozemkový fond na žádost náhradu prokázaných nutných stěhovacích výloh, nejvýše však částkou 6.000 Kčs.

§ 4.

Zaměstnanci, kteří nepožádají o přijetí podle § 1, dále zaměstnanci, kteří sice žádost o přijetí podají, nebudou však přijati, jakož i jiní než v § 1, odst. 1 a 3 uvedení zaměstnanci na zkonfiskovaném zemědělském majetku mohou, pokud vyhovují stanoveným podmínkám, požádati o přiděl zemědělského majetku podle dekretu č. 12/1945 Sb., přičemž mají přednostní právo jako skupiny osob uvedené v § 7, odst. 6 tohoto dekretu.

§ 5.

(1) Zaměstnancům uvedeným v § 2, kteří nebudou přijati podle § 1, odst. 1, ani neobdrží přiděl podle § 4, a kteří nebudou moci

býti úřadem ochrany práce včleněni do práce (§ 3) pro pokročilé stáří nebo z jiného důvodu snížení pracovní schopnosti, přiznají nositelé veřejnoprávního pojištění starobní nebo invalidní důchod počínajíc dnem, kterým v důsledku provádění dekretu č. 12/1945 Sb. pozbyli zaměstnání na zkonfiskovaném zemědělském majetku, jako kdyby k uvedenému dni byly splněny podmínky předepsané pro přiznání tohoto důchodu.

(2) Důchody poskytnuté podle odstavce 1 za dobu ode dne jejich přiznání až do doby, kdy by u zaměstnance byly splněny jinak platné podmínky pro vznik nároků na vyplácení starobního (invalidního) důchodu, nahradí nositeli pojištění Národní pozemkový fond.

(3) Ustanovení předchozích odstavců platí i o zaměstnancích, u nichž jsou dány podmínky uvedené v § 2, odst. 1, písm. a) a b), s nimiž však byl před účinností tohoto zákona v důsledku provádění dekretu č. 12/1945 Sb. pracovní poměr rozváznán se strany zaměstnavatelovy bez jejich viny.

Část II.

§ 6.

(1) Bývalým zaměstnancům na zkonfiskovaném zemědělském majetku, po případě jejich rodinným příslušníkům, kteří prokáží, že dostávali z důvodu jejich zaměstnání přede dnem 23. června 1945 od dřívějšího zaměstnavatele nebo před účinností tohoto zákona z fondů vydržovaných dřívějším zaměstnavatelem pravidelné příspěvky (požitky), na př. pensijní, starobní, úrazové, nadlepkovací, dary z milosti a pod., bude tyto příspěvky (požitky), pokud dotčené poměry nejsou nebo nebudou upraveny zvláštními předpisy, nadále poskytovat prostřednictvím Fondu pro zaopatření zaměstnanců velkostatků (§ 73 náhradového zákona ze dne 8. dubna 1920, č. 329 Sb., ve znění zákona ze dne 13. července 1922, č. 220 Sb.) Národní pozemkový fond, budou-li splněny podmínky uvedené v § 7, odst. 1 a 2. Naturální požitky, pokud nebudou moci býti dále poskytovány, přemění Národní pozemkový fond podle platných cenových předpisů na požitky peněžité, které bude vypláceti. Záležel-li naturální požitek v užívání bytu, platí i tu ustanovení § 3, odst. 2 přiměřeně.

(2) Ustanovením odstavce 1 není dotčena smluvní nebo jinak založená povinnost třetích osob poskytovat tamže uvedená příspěv-

ky nebo vydržovati zaměstnanecké fondy. Nároky, plynoucí z plnění těchto závazků bývalým zaměstnancům, přecházejí na Národní pozemkový fond, pokud sám příspěvky vyplatil.

§ 7.

(1) Podmínkou poskytování příspěvků podle § 6, odst. 1 je, že příspěvky nebyly dřívějším plátcem v důsledku konfiskace dále poskytovány nebo nemohou býti poskytovány z příslušného fondu proto, že jej dřívější vlastník nebo jiný uživatel zkonfiskovaného zemědělského majetku není povinen dále vydržovati nebo jej ve skutečnosti nevydržuje.

(2) Příspěvky se poskytují jen osobám, které nemají jiný příjem nebo jiné jmění postačující k vlastnímu zaopatření a k zaopatření osob, o které jest jim podle zákona pečovati. Osobám, jejichž jiný příjem nestačuje zcela k uvedenému zaopatření, se poskytne pouze doplňující příspěvek. Má-li příjemce vedle příspěvku podle § 6, odst. 1 jiný příjem, nesmí úhrn poskytovaného příspěvku spolu s jiným příjmem činiti více než 4.000 Kčs měsíčně.

Část III.

§ 8.

(1) Umístění a jiné zaopatření podle tohoto zákona se poskytuje na žádost, kterou je podati do 60 dnů ode dne vyhlášení tohoto zákona. Žádost o umístění jest podati u subjektu (§ 1, odst. 1), pro nějž žadatel v době podání žádosti pracuje, po případě u jeho služebny, a je v ní uvést všechny okolnosti, rozhodné pro přijetí a pro stanovení mzdy (platu). Žádosti o přednostní přiděl zemědělského majetku, jakož i o zaopatření podle §§ 5 a 6 jest podati u Národního pozemkového fondu. Podáním žádosti o některý ze stanovených způsobů umístění nebo zaopatření v uvedené lhůtě se zachovává nárok na kterékoliv jiné umístění nebo zaopatření podle tohoto zákona. Ministerstvo zemědělství může v případech hodných zvláštního zřetele prominouti zmeškání lhůty.

(2) Osoby, které nepodají žádost ve lhůtě stanovené v odstavci 1, pozbývají, nebude-li jim zmeškání lhůty prominuto, nárok na zaopatření podle tohoto zákona, jakož i nároků z dřívějšího pracovního (služebního) poměru, které by snad mohly uplatňovati proti státu nebo jiným subjektům uvedeným v § 1, odst. 1.

§ 9.

Ustanovení tohoto zákona neplatí pro osoby uvedené v § 1, odst. 1, písm. a) a b) dekretu č. 12/1945 Sb., pokud nejde o osoby, pro něž platí ustanovení § 1, odst. 2 téhož dekretu.

§ 10.

(1) Zaměstnanci, kteří se cítí dotčeni tím, že nebylo vyhověno jejich žádosti podle ustanovení § 1, odst. 1 a 3 a podle § 6, odst. 1, mohou si stěžovati k stížnostní komisi, která se zřizuje při ministerstvu zemědělství. Stížnost je podána u komise do 15 dnů ode dne, kdy bylo zaměstnanci doručeno vyznění o tom, že se žádosti nevyhovuje; nebylo-li o žádosti rozhodnuto do tří měsíců ode dne, kdy byla podána, jest stížnost podána do 15 dnů po uplynutí této lhůty.

(2) Do komise vysílají po jednom zástupci ministerstva zemědělství, sociální péče, vnitra a financí, Národní pozemkový fond a Ústřední rada odborů. Předsedou komise je zástupce ministerstva zemědělství, jeho zástupcem zástupce ministerstva sociální péče.

(3) Komise je způsobilá se usnášeti, jsou-li přítomni mimo předsedu nebo jeho zástupce alespoň čtyři členové komise. Komise rozhoduje nadpoloviční většinou hlasů; při rovnosti hlasů platí za rozhodnutí mínění, ke kterému se přikloní předsedající. Rozhodnutí komise je konečné.

(4) Pro řízení před komisí platí jinak přiměřeně ustanovení vládního nařízení ze dne 13. ledna 1928, č. 8 Sb., o řízení ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů (správním řízení).

§ 11.

(1) Ke krytí nákladů spojených s náhradou stěhovacích výloh podle § 3, odst. 2, dále s náhradou důchodů podle § 5, odst. 2 a s po-

skytováním příspěvků (požitků) podle § 6, odst. 1 bude vybírána od státu, okresu, obcí, družstev a od přidělců, jimiž byla zemědělská nebo lesní půda převzata, nebo kterým byla odevzdána nebo přidělena, zvláštní dávka z 1 ha převzaté, odevzdané nebo přidělené půdy, po případě zvláštní přírážka k úhradě stanovené podle § 10 dekretu č. 12/1945 Sb. nebo podle § 7 dekretu presidenta republiky ze dne 12. července 1945, č. 28 Sb., o osídlení zemědělské půdy Němců, Maďarů a jiných nepřátel státu českými, slovenskými a jinými slovanskými zemědělci.

(2) Výši těchto dávek a způsob jejich vybírání, jakož i výši přírážky k úhradě, po případě podmínky osvobození drobných přidělců od povinnosti platiti přírážku, stanoví vláda nařízením podle potřeby, odpovídající pravidel podobné úhrnné výši nákladů uvedených v odstavci 1. Přírážky k úhradě se vybírají spolu s touto úhradou způsobem stanoveným pro její splácení (§§ 11 a 12 dekretu č. 12/1945 Sb. a § 8 dekretu č. 28/1945 Sb.).

§ 12.

Podání podle § 3, odst. 2, § 8, odst. 1 a § 10, odst. 1 a jejich přílohy jsou osvobozeny od poplatků.

§ 13.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení a platí v zemích České a Moravskoslezské; provedou jej ministři zemědělství a sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Đuriš v. r.

Dr. Nejedlý v. r.